

Historie téhle káry

Greenhorns

Klíč, papíry a nářadí jsem vzal a řek, že nevadí mi,
že ten auťák, co mi dali, je prý divný, povídali, patří vdovám.

Než jsem s ním vyjel na silnici, tak mi chtěli všichni říci
historii téhle káry, díky, já ji znám.
Nejdřív s ní jezdil jeden blázen, pedál plynu vždycky na zem, k
dyž mu ji dali novou,
a pak to s ní neubrzdil, a má ten svůj křížek, tam, co udelal d
íru do zdi,
a svou Lízu první vdovou.

Mapu, sirky, cigarety, vedle fotku od Markéty,
dva kanystry bez benzínu, hlavu těžkou po zlém vínu, vyjel dalš
í,
pro štěstí podkovu na klíče, stovkou jezdil přes vesnice
zatačky bral jenom smykem, prý to znal,
jednou tu svou věčnou kliku nechal někde na patníku i s tou jej
í podkovou,
přehlídl tam dvě, tři značky, a tak vlítnul do zatačky, byla
prudší, než se zdála,
a Markéta se tak stala po té Líze druhou vdovou.

Dvěstě koní pod kapotou, denně s novou anekdotou,
měl metrák a mandolínu, doma krásnou Karolínu a nebyl hloupý,
nejezdil s tím, jen se coural, bál se, aby nenaboural,
Karolína prý mu říká, vrať se zdráv,
až mu řekli - Karolína, ta teď, hochu nevzpomíná, určitě je něk
do s ní,
tak on vlítnul do té káry a jel jako blázen starý, v dešti přid
al více plynu
a udělal Karolínu, po té Líze tenkrát v létě a té druhé Margare
tě znenadání třetí vdovou.

Klíč, papíry a nářadí jsem vzal a řek, že nevadí mi,
že ten auťák, co mi dali, je prý divný, povídali, patří vdovám.

Než jsem s ní vyjel na silnici, tak mi chtěli všichni říci
historii téhle káry, díky, já ji znám,
já nevěřím na žádný malér, mám tam stovku a jsem frajer, dneska
budu u své ...